

Szerb Máté

Evolucionista etüdök

XXXII.

Tegnap a kézikönyvekkel voltam.

Hajnalban valaki felrázott,

koszos az ingem,

erre figyelmeztetett.

Morogva másztam a fürdőszobába.

A tükörben egy patkány

halálra rémített,

levertem.

Vissza a szobába, hol reggelig

ellenségeimet szórakoztattam kérdéseimmel.

Jégkorszak

Ma felmondok.

Veszem a sárga majmokat

és elköltözöm.

Úgy látom a többiek

is mind lejönnek.

Nem erőltetem a dolgot,

de azért szépen

körbeálljuk a
tüzet.

Itt vagyunk, a fák alatt,
a téren. Csönd van.

A szemét ég,
bűzlik és pattog.

Hátam mögött csúszik és sikamlik.